

mærkningerne, at formålet med at udelukke anvendelsen af lovvalgsregler er at undgå, at den kompetente domstol skulle komme frem til, at et andet lands lov skal finde anvendelse frem for loven i det land, hvor den ansvarlige anlægsindehaver er hjemmehørende.

Arbejdsgruppen har foreslået, at atomskadeerstatningslovens § 36 ændres således, at det præciseres, at den danske domstol også har kompetence, hvis en nuklear ulykke sker inden for Danmarks eksklusive økonomiske zone.

Arbejdsgruppen har overvejet, hvilken domstol, der bør udpeges til at behandle sager omfattet af atomskadeerstatningsloven, og arbejdsgruppen foreslår, at Københavns Byret udpeges som kompetent domstol. Arbejdsgruppen lægger i den forbindelse vægt på, at udgangspunktet i retsplejeloven er, at sager anlægges ved byretten i første instans, og at København i øvrigt anses for rette værneting i tilfælde, hvor sagsøgeren ikke har bopæl her i landet.

For så vidt angår spørgsmålet om lovvalg finder arbejdsgruppen, at formålet med artikel 14, litra b, bedst opfyldes ved at indsætte en lovvalgsregel, hvorefter retten skal anvende de danske materielle retsregler (og således ikke de danske lovvalgsregler). Arbejdsgruppen har herved lagt vægt på, at det i forarbejderne til atomskadeerstatningsloven oprindeligt blev forudsat, at lovvalgsregler kunne finde anvendelse, at lovvalg uden for kontrakt i dag er ulovreguleret, og at det derfor ikke uden videre kan antages, at retten i ethvert tilfælde vil anvende danske materielle retsregler.

Der henvises til rapporten, s. 63-65.

Justitsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med arbejdsgruppens lovudkast. Justitsministeriet finder, at det bør tilføjes i forslaget til § 36 a, at dansk ret, bortset fra lovvalgsreglerne, finder anvendelse, medmindre andet følger af denne lov. Loven indeholder en bestemmelse i § 21, stk. 1, 3. pkt., hvorefter der for anlægsindehavere i anden konventionsstat gælder den ansvarsbegrænsning, der er fastsat i vedkommende stats lovgivning. Med henblik på at sikre denne bestemmelsesanvendelse foreslås det, at undtagelsen for så vidt angår lovvalgsregler ikke gælder regler i atomskadeerstatningsloven.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 28 og 29, og bemærkningerne hertil.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget indebærer – i tilfælde af udenlandske nukleare ulykker, der er så omfattende, at den interna-

tionale erstatningsordning træder i kraft – at det danske bidrag til erstatningsordningen forhøjes med 3 mio. kr. til i alt 13 mio. kr. Der henvises til rapporten, s. 37-38.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser i forhold til kommuner og regioner.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet eller borgerne.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

For så vidt angår forholdet til EU-retten bemærkes, at Rådets beslutning af 8. marts 2004 om bemyndigelse af de medlemsstater, der er kontraherende parter i Pariskonventionen af 29. juli 1960 om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område, til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde protokollen om ændring af nævnte konvention (2004/294/EF – EFT 2004, s. 53), bemyndiger medlemsstaterne til at ratificere ændringsprotokollen af 12. februar 2004 til Pariskonventionen. Da beslutningen er vedtaget i medfør af TEF afsnit IV, gælder beslutningen ikke umiddelbart for Danmark på grund af det danske forbehold for det retlige samarbejde.

Denne beslutning er truffet, fordi ændringen af Pariskonventionens artikel 13 berører de regler, der er fastsat i Rådets forordning nr. 44/2001/EF af 22. december 2000 om retternes anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (den såkaldte Bruxelles I-forordning).

Ved aftale af 19. oktober 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, blev Danmark ved en såkaldt parallelaftale på mellemstatsligt grundlag knyttet til reglerne i Bruxelles I-forordningen. I medfør af parallelaftalens artikel 5, stk. 2, afholder Danmark sig fra at indgå internationale aftaler, som kan berøre eller ændre anvendelsesområdet for Bruxelles I-forordningen, medmindre det sker efter aftale med Fællesskabet.

På denne baggrund kan Danmark først ratificere ændringsprotokollen af 12. februar 2004 til Pariskonventionen, når der foreligger en aftale herom med Fællesskabet.

Omregningerne i lovforslaget fra SDR og euro til danske kroner bygger på valutakurserne pr. 21. februar 2008.